

ת"פ 46052/02/12 - מדינת ישראל נגד מוראד אבו רמילה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 46052-02-12 ת"פ 43585-07-13 ת"פ
20983-11-10

בפני
בעניין: כב' השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוראד אבו רמילה

הנאשמים

גזר דין

הנאשם בן 39 שנה הורשע בהתאם להודאתו, במספר עבירות סמים ועבירה של החזקת סכין, אשר צורפו במסגרת הטיעונים לעונש.

בת"פ 46052-02-12 הורשע הנאשם בעבירה של החזקה שלא לצריכה עצמית בכך שביום 5/1/10 החזיק 12 טבליות סם מסוכן מסוג MDPV וכן סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2.1807 גרם.

בת"פ 43585-07-13 הוגש כתב אישום בעבירה של החזקת סם מסוג חשיש לצריכה עצמית במשקל 15.93 גרם. בנוסף, הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין, בכך שביום 30/1/13 החזיק מחוץ לתחום ביתו או חצריו סכין ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה.

בת"פ 20983-11-10 הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שביום 18/11/09 החזיק סם מסוג חשיש במשקל 31.5285 גרם נטו מחולק ל-11 מנות עטופות בנייר כסף.

טיעוני הצדדים לעונש

התביעה מדגישה בטיעוניה לעונש את חומרת מעשיו של הנאשם, עברו הפלילי, העדר נכונות לטיפול ועותרת להטלת מאסר בפועל.

בענין העונש מפנה התביעה לעפ"ג (מחוזי-י-ם) 53068-10-13 מדינת ישראל נגד ג'ורג' חשמה, שם נקבע כי כמויות סם דומות נע מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר בודדים ועד 16 חודשי מאסר.

לדברי הסנגור, יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם מוכן לבצע עבודות שירות אך נמצא כבלתי כשיר לבצוע העבודות ע"י הממונה נוכח מצבו הבריאותי, ובשל כאבי הגב מהם הוא סובל. כן מציין הסנגור שהנאשם נקי מסמים מזה למעלה מ-6 חודשים, הוא מקיים אורח חיים תקין, ועובד לפרנסת רעייתו ו-5 ילדיהם וכי שליחתו למאסר עלולה להסיגו לאחור ואולי אף להשיבו לעולם הסמים.

בנסיבות אלו, מבקש הסגור להימנע מהטלת מאסר בפועל, ותחת זאת להטיל על הנאשם קנס, התחייבות ומאסר מותנה.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 39 שנה, נשוי ואב ל-4 ילדים. הנאשם מתקיים מקצבת הבטחת הכנסה ועובד בשיפוצים.

הנאשם סיפר לשירות המבחן כי גדל בתנאי חיים קשים, עם אב אלים, שתלטן ונוקשה. אמו של הנאשם תוארה על ידו כדמות פאסיבית אשר בחרה שלא להתערב במערכת היחסים הטעונה בין הנאשם לבין אביו, אם כי לעיתים ניסתה לגונן עליו מפני האלימות שנקט אביו כלפיו.

הנאשם סיים 8 שנות לימוד אך נאלץ לנטוש את מסגרת הלימודים בהוראת אביו, אשר דרש ממנו לסייע בפרנסת הבית. הנאשם סיפר כי הוא מתמודד עם תחושות כעס כלפי אביו והחמצה של תקופת ילדותו.

בלית ברירה, החל הנאשם לעבוד מגיל 13 שנה במקומות שונים, זאת עד לפני כשנתיים עת נפגע בתאונת דרכים שהותירה אותו בעל נכות, המזכה אותו בקצבה מהביטוח הלאומי.

מאז נעוריו, אימץ הנאשם אורח חיים שולי, שכלל שימוש בסמים והתחברות לנוער עברייני. לדברי הנאשם, כמפלט לקשייו, החל להשתמש בסמים בגיל 18 שנה, בעיקר בחשיש ובאקסטזי, זאת על רקע גירושו מהבית על ידי אביו.

בהיותו בן 25 שנה נישא הנאשם לבת דודתו. לדברי השניים מערכת היחסים ביניהם טובה ומבוססת על כבוד ודאגה. לדברי רעיית הנאשם, ידעה על השימוש שעושה הנאשם בסמים עוד טרם נישאו, ולאורך השנים ניסתה לעודדו לחדול מכך. לדבריה, השימוש בסמים אינו משפיע על המערכת המשפחתית. שירות המבחן התרשם כי רעיית הנאשם נוקטת

עמוד 2

עמדה מגוננת כלפיו שכן תלויה בו לפרנסתה, ועצם שהייתה כתושבת זמנית בארץ, מונעים ממנה מלבקרו או להציב לו דרישות.

בראשית ההליך הביע הנאשם רצון להיגמל מהשימוש בסמים והוא שולב ביחידת של"מ. הנאשם עבר בדיקות לגילוי סמים, הגיע לפגישות אבחון ביחידה וגילה מעורבות ופתיחות בפגישות.

בתחילת הטיפול ביטא הנאשם מוטיבציה נמוכה להמשך הטיפול וביקש עזרה חומרית בלבד בטענה כי אינו רואה עצמו כמכור שזקוק לטיפול. משהוסברה לנאשם חשיבות הטיפול הסכים לפנות שנית ליחידה ובחודש 5/14 החל קשר עם היחידה במהלכו מסר בדיקות לגילוי סמים שהצביעו על ניקיון מסמים וכן הגיע לפגישות פרטניות עם עו"ס.

בחודש 6/14 ניתק הנאשם את הקשר עם היחידה, לדבריו, משום שהחל לעבוד מחוץ לעיר והתקשה להגיע לפגישות ביחידה.

בשיחה שהתקיימה בין הנאשם לבין שירות המבחן התקשה הנאשם לבוא בהצעה חלופית לתכנית הטיפולית שהוצעה לו, הכוללת השתלבות במסגרת מרכז יום למכורים נקיים.

לסיכום, סבור שירות המבחן כי הנאשם גילה מוטיבציה נמוכה להשתלבות במסגרת טיפולית מחייבת וארוכת טווח והתקשה לגייס כוחות לתהליך שיקום ושינוי משמעותי.

בהעדר נכונות לטיפול ונוכח אופי העבירה ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

דין וגזירת דין

מתחמי הענישה ההולמים

בהתאם להוראת סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בבצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

הנאשם הורשע בביצוע שתי עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית ועבירה של החזקת סכין. היות ומדובר ב-3 כתבי אישום שונים, יקבע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהם, בהתאם להוראות סעיף 40 יג (ב) לחוק העונשין.

ת"פ 46052-02-12

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירה של החזקה ושימוש שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 12 טבליות סם מסוכן מסוג MDPV וכן סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2.1807 גרם.

הערך החברתי המוגן בעבירות סמים הינו החובה להגן על שלמות בריאותו ושלומו הפיסי והנפשי של הציבור. רבות נאמר על הנזק שנגרם בעבירות הסמים לסוגיהן, הן למשתמשים בסמים והן לחברה בכללותה.

בע"פ 966/94 אלי אמזלג נ' מדינת ישראל נפסק על ידי בית המשפט העליון:

"נגע הסמים אוכל באוכלוסיה שלנו בכל פה; והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים;

עיינתי בעפ"ג (מחוזי-י-ם) 53068-10-13 מדינת ישראל נגד ג'ורג' חשמה אליו הפנתה התביעה. באותו מקרה הורשע הנאשם בהחזקה שלא לצריכה עצמית של סמים מהסוגים הבאים: חשיש במשקל 149 גרם, הרואין במשקל 0.3846 גרם, קוקאין במשקל 2.78 גרם וטבליות של MDPV. בית המשפט קבע כי **"בעבירות של החזקת סמים שלא לשימוש עצמי, בהתחשב בריבוי הסמים, סוגם וכמותם, סבורים אנו כי מתחם הענישה מצוי בין עונש של מאסר בפועל לחודשים בודדים, ובין עונש מאסר בפועל לתקופה של 16 חודשים."**

במקרה שבפני, נוכח סוג הסם וכמותו אני סבור כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בודדים.

ת"פ 43585-07-13

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין ובעבירה של החזקה ושימוש לצריכה עצמית, בכך שהחזיק סם מסוג חשיש במשקל 15.93 גרם.

עבירת החזקת סמים לצריכה עצמית

כאמור, בתי-המשפט חזרו על הצורך להשית ענישה מחמירה ומרתיעה בגין עבירות הסמים השונות. כב' השופטת ברלינר התייחסה בע"פ 170/07 מטיס נ' מדינת ישראל ספציפית לשימוש עצמי בסמים מסוג קנאביס וחשיש:

"אכן הסם שמדובר בו בתיק הנוכחי הוא קנבוס שמוגדר כ"סם קל". לרוע המזל סמים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריית הפתיחה להתמכרות לסמים קשים יותר שלא לדבר על כך שגם בשימוש בהם עצמם טמונה סכנה."

עמוד 4

בנוגע לעבירה של שימוש לצריכה עצמית, אפנה עוד לת"פ 18306-12-09 מדינת ישראל נ' סאמר פח'ר אלדין ואח' (מיום 3.4.2011), שם נאמר:

"עבירת השימוש בסם לצריכה עצמית מהווה היא את דלת הכניסה אל עולם הפשע. אל לו לבית המשפט לזלזל בחומרתה של עבירה זו אשר לעיתים רבות יש בה כדי להוביל את אותו אדם אשר נוהג להשתמש בסמים אל עבר ביצוע עבירות חמורות יותר כגון גניבה, פריצה, שוד ועבירות אלימות נוספות שכל מטרתן להביא ליכולת מימון הסמים והצריכה במיוחד על רקע מצב כלכלי ונסיבות אישיות כמו אלו אשר צוינו בפניי. על בית המשפט להעביר מסר חד וברור אף ביחס לאלה המשתמשים בסם לצורך צריכה עצמית ולא להמתין עד להסתבכותם בעבירות סמים חמורות יותר. אין ספק, כי השלב הבא לאחר שימוש בסמים לצריכה עצמית, הינו שלב חמור יותר ביחס לביצוע עבירות סם חמורות שיש בהן לפגוע בחברה כולה".

עיון בפסיקה מעלה כי טווח הענישה המקובל בעבירה זו שביצע הנאשם, בנסיבות דומות נע בין מאסר מותנה בלויית עונשים נוספים לבין מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות:

ברע"פ 6138/09 איליה פרדזב נ' מדינת ישראל (2.8.2009), דחה בית המשפט העליון ערעורו שלנאשםשהורשע בביצוע מספר עבירות של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ונדון ל-8 חודשי מאסר, 12 חודשי מאסר מותנים, קנס כספי ע"ס 2,500 ₪ ונפסל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים.

בת"פ (מחוזי-פ"ת) 32746-11-09 מדינת ישראל נ' ביטון ואח' (16.5.2010) השית בית המשפט על נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע בהחזקת קנבוס במשקל כ-18 גרם, מאסר החופף את תקופת מעצרו למשך חודשיים ושבוע, 6 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירות סמים מסוג עוון ו-12 חודשי מאסר מותנים בגין עבירות סמים מסוג פשע. עונש דומה הוטל במסגרת אותו תיק על נאשם אחר, בעל עבר פלילי ישן.

בתפ (בית שמש) 50810-12-10 מדינת ישראל נ' גבריאלי בראונשטיין (5.3.2012) נדון עניינו של נאשם בעל עבר פלילי שהודה בביצוע עבירת החזקת סמים לצריכה עצמית בכך שהחזיק 0.3 גרם חשיש. בית המשפט הפעיל מאסר מותנה בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם בתיק אחר, ובגין ביצוע העבירה הנדונה הטיל עליו 5 חודשי מאסר מותנים.

בתפ (עכו) 4864-05-11 מדינת ישראל נ' נסר גבריס (18.1.2012) הורשע נאשם על סמך הודאתו בהחזקת סמים לצריכה עצמית בכך שהחזיק ב-3.99 גרם חשיש. כאן הוטלו על הנאשם 3 חודשי מאסר מותנים והתחייבות כספית ע"ס 1,000 ₪.

בתפ (כפר סבא) 2207/09 מדינת ישראל נ' מוחמד סמארה בן איוב (20.11.2011) הורשע נאשם, בעל עבר פלילי, בהחזקת סמים לשימוש עצמי בכך שהחזיק 0.20 גרם חשיש. הוטלו עליו חודשיים מאסר בעבודות

שירות והופעל מאסר מותנים בן חודשיים בחופף.

במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בעבירה יש לתת את הדעת לכך שכמות הסם שנמצאה אצל הנאשם אינה מבוטלת. אם כי מדובר בסוג סם הנחשב ל"קל" מבין הסמים הקיימים.

עבירה של החזקת סכין

הערך המוגן בעבירה של החזקת סכין הינה הגנה על גופו, שלומו ובטחונו של הפרט מפני תופעת הסכינאות (רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל), ולמנוע מראש סיכונים העלולים להתרחש עקב שימוש אלים בסכין.

בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה מינורית. הנאשם לא עשה שימוש בסכין ולא נגרם נזק מהחזקתו בסכין.

בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים שונים, החל ממאסר מותנה ועד למאסרים ממושכים בפועל בהתאם לנסיבות השונות ומידת הסיכון (רע"פ 2932/08 מרגאן נ' מדינת ישראל; רע"פ 9400/08 מועתז מוחמד מועטי נ' מדינת ישראל; רע"פ 10033/08 שירזי נ' מדינת ישראל; עפ"ג (מחוזי מרכז) 9095-02-11 מסארוה בן מוחמד נ' מדינת ישראל; עפ"ג (מחוזי מרכז) 32376-12-09 שביטה בן פחר נ' מדינת ישראל; רע"פ 4200/12 אבו זניד נ' מדינת ישראל; ע"פ 8267-08-11 (מחוזי חיפה) סאלח סואעד נ' מדינת ישראל; ע"פ 3727-12-08 (מחוזי חיפה) בנימין איפראימוב נ' מדינת ישראל).

נוכח **מידת הפגיעה בערך המוגן**, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם לאירוע כולו, נשוא ת"פ 43585-07-13 נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בודדים.

ת"פ 20983-11-10

הנאשם הורשע בתיק זה בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק סם מסוג חשיש במשקל 31.5285 גרם נטו.

בהתחשב בערך המוגן, במידת הפגיעה בו, במדיניות הפסיקה הנוהגת כפי שהובא לעיל, בכמות הסם ובסוגו אני סבור כי מתחם הענישה נע גם במקרה זה בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בודדים.

גזירת העונש המתאים

עמוד 6

במסגרת גזר הדין יש לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם המסוים שבפני. לשם כך יש לבחון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים ומתסקירי שירות המבחן.

הנאשם בן 39 שנה, נשוי ואב ל-4 ילדים. הנאשם בא מרקע משפחתי קשה שהובילו לשימוש בסמים, ובהמשך, לביצוע עבירות סמים.

בתחילת ההליך תיאר הנאשם תיאור אינטנסיבי בסמים, אשר לדבריו אינו פוגע בתפקודו היומיומי.

הנאשם החל בהליך שיקום וגמילה מסמים ובדיקות לגילוי סמים שעבר נמצאו נקיות מסם. בשלב מסוים, החליט הנאשם להפסיק את הטיפול בטענה כי אינו רואה עצמו מכור לסמים וגילה העדר מוטיבציה להמשך טיפול.

הנאשם טוען כי אינו משתמש בסמים מזו תקופה ממושכת, אך אינו נמצא במסגרת טיפולית היכולה לאשש דבריו, ובפני אין נתונים ממשיים התומכים בטענה.

הנאשם נשלח לממונה על עבודות שירות, עבר בדיקות שתן ונמצא נקי ומתאים לביצוע עבודות שירות.

לקחתי בחשבון כי הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, צירף תיקים נטל אחריות ועבר הליך שיקומי לאורך תקופה. נתתי דעתי לגילו, מצבו המשפחתי, הבריאותי ונכונותו לבצע עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. עוד לא התעלמתי מכך שחלק מן העבירות שבפני הינן עבירות ישנות, וככל הידוע לבית המשפט לא נפתחו תיקים חדשים בעניינו.

נוכח הצטברות עבירות הסמים אין לצערי מנוס אלא מלהשית עונש מאסר. נוכח התיקון בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות ומהנימוקים שפורטו ראיתי להשית על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שירות ולצידו קנס ועונשים צופים פני עתיד.

בנסיבות העניין דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. ארבעה חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות. הנאשם יתייצב אצל הממונה על עבודות השירות ביום 10.3.15 אצל הממונה לתחילת ריצוי עונש המאסר.
2. 30 ימי מאסר וזאת על תנאי אם יעבור הנאשם תוך תקופה בת 36 חודשים מהיום עבירה של שימוש בסם לצריכה עצמית.
3. 6 חודשי מאסר וזאת על תנאי אם יעבור הנאשם תוך תקופה בת 36 חודשים מהיום עבירה על פקודת

הסמים המסוכנים מסוג פשע.

4. קנס כספי בסך 1,000 ₪ בחמישה תשלומים שווים החל מיום 10.4.15.

ניתן צו השמדת מוצגים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 18 בפברואר 2015, בנוכחות הצדדים.